

Nieuwsbrief - STAB OGR Updates

Nummer 19, 2022

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2022:8625](#) 31-08-2022

Burgerlijk recht/uitlatingen in tv-programma

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2022:3457](#) 19-08-2022

Maatwerkvoorschriften/Noord-Brabant

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2022:5941](#) 21-07-2022

Omgevingsvergunning milieu/Papendrecht

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2022:2557](#) 07-09-2022

Wnb-vergunning/Utrecht

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2022:2481](#) 24-08-2022

Bestemmingsplan/Bergen

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2022:2466](#) 24-08-2022

Handhaving/Zuid-Holland

RECHTSPRAAK

Wnb-vergunning/Utrecht

De Rav-emissiefactoren voor de emissiearme stalsystemen mogen in het kader van de Wnb niet meer toegepast worden, nu er concrete aanknopingspunten zijn voor twijfel aan de juistheid van deze factoren.

Casus

Gedeputeerde staten van Utrecht hebben aan drie agrarische bedrijven een natuurvergunning verleend voor de wijziging van de melkveehouderij. De rechtbank Midden-Nederland heeft de vergunningen vernietigd en heeft onder andere bepaald dat de Rav-emissiefactoren niet toegepast mogen worden om de stikstofuitstoot van de bedrijven te berekenen, nu uit een CBS-rapport en een advies van de Commissie Deskundigen Meststoffenwet (CDM) (hierna: CDM-advies) volgt dat er concrete aanknopingspunten zijn dat deze factoren de daadwerkelijke ammoniakemissie onderschatten. Tegen dit oordeel is hoger beroep ingesteld.

De Afdeling heeft drie uitspraken gedaan: ECLI:NL:RVS:2022:2622, ECLI:NL:RVS:2022:2624 en ECLI:NL:RVS:2022:2557. De uitspraken hebben nagenoeg dezelfde strekking.

Rechtsvragen

1. Mogen de Rav-factoren voor emissiearme stalsystemen in het kader van de toetsing van de Wet natuurbescherming worden toegepast (uitspraken ECLI:NL:RVS:2022:2622 en ECLI:NL:RVS:2022:2557)?
2. Geldt dit ook voor de Rav-factor voor een emissiearm stalsysteem dat niet in het CBS-rapport is betrokken (uitspraak ECLI:NL:RVS:2022:2624)?

Uitspraak

1. De Afdeling is met de rechtbank van oordeel dat het CBS-rapport en CDM-advies concrete aanknopingspunten bevatten dat de Rav-emissiefactoren voor emissiearme stallen de werkelijke ammoniakemissie van deze stalsystemen waarschijnlijk onderschatten. Dit rapport

en advies geven ook voldoende aanleiding om aan de juistheid van de Rav-emissiefactor voor het emissiearme stalsysteem A1.13 te twijfelen. Zolang die twijfel niet is weggenomen, kan de emissie van het emissiearme stalsysteem A1.13 niet met de Rav-emissiefactor voor dat stalsysteem met de vereiste zekerheid worden vastgesteld. Daarom is niet op grond van objectieve gegevens uitgesloten dat de aangevraagde wijziging van de veehouderij ten opzichte van de referentiesituatie significante gevolgen heeft.

De Afdeling volgt het college niet waar het betoogt dat de bestaande Rav-emissiefactoren gebruikt kunnen worden zolang er geen alternatieve emissiefactoren zijn vastgesteld. Het voorzorgbeginsel dat aan artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn ten grondslag ligt en de strikte uitleg die het Hof van Justitie daaraan geeft in een voortoets en passende beoordeling, bieden daarvoor geen ruimte. De rechtbank heeft dan ook terecht overwogen dat het project vergunningplichtig is en passend beoordeeld moet worden.

2. De Afdeling ziet in wat [appellant] en het college hebben aangevoerd geen aanleiding om in deze zaak tot een ander oordeel te komen dan in de uitspraak van vandaag in zaak 202106900/1/R2, ECLI:NL:RVS:2022:2557. Dat het stalsysteem A1.28 niet in het CBS-rapport is betrokken, zoals [appellant] en het college terecht stellen, betekent niet dat de algemene bevindingen uit het CBS-rapport en CDM-advies niet relevant zijn voor dit stalsysteem. Het werkingsprincipe van dit emissiearme stalsysteem komt in essentie namelijk overeen met het werkingsprincipe van de wel in dat onderzoek betrokken emissiearme stalsystemen in de melkveehouderij. Bij al deze stalsystemen gaat het om de toepassing van een emissiearme vloer (waarvan de uitvoering per systeem verschilt), waarbij de ammoniakemissiebeperking is gebaseerd op het versneld afvoeren van urine naar de mestkelder of mestopslag door de specifieke vloeruitvoering, het beperken van de luchtuitwisseling tussen de stal en de kelder door maatregelen in de roosterspleten en bij de mestafstorten, door het beperken van de mest en urine op de vloer door regelmatig schoon schuiven met een mestschuif of mestrobot en het beperken van het met mest besmeurd oppervlak per koe.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 07-09-2022

ECLI: ECLI:NL:RVS:2022:2557

Zaaknummer: 202106900/1/R2

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Burgerlijk recht/uitlatingen in tv-programma

Uitlatingen in uitzending van Zembla over granuliet zijn onrechtmatig jegens GIB/Bontrup. Rectificatieplicht.

Casus

Het programma Zembla heeft in 2020 twee uitzendingen gewijd aan het storten van granuliet in Over de Maas en de lopende handhavingprocedures daarover.

Graniet Import Benelux BV (GIB) verzoekt de rechtbank om voor recht te verklaren dat Zembla onrechtmatig jegens GIB heeft gehandeld, met name door GIB herhaaldelijk, onder andere in de tv-uitzendingen van Zembla van 6 februari 2020 en 24 september 2020, en in meerdere artikelen op de website van Zembla, te beschuldigen van onder meer illegale activiteiten, nu granuliet volgens Zembla niet zou (kunnen) worden gekwalificeerd als grond en/of er gebruik zou zijn gemaakt van een vals productcertificaat en/of granuliet schadelijk zou zijn voor mens en milieu en/of soortgelijke beschuldigingen.

Rechtsvragen

1. Heeft Zembla onrechtmatig jegens GIB gehandeld?
2. Op welke wijze dient Zembla de in haar uitzending gedane uitlatingen te rectificeren?

Uitspraak

1. In het getoonde fragment van Zembla beschuldigt Biezeveld GIB zonder enig voorbehoud of enige nuancering van het opzettelijk plegen van strafbare feiten. Ook Zembla heeft moeten begrijpen dat dit een verstrekkende beschuldiging was, met potentieel grote gevolgen voor de goede naam en reputatie van GIB/Bontrup. Als zorgvuldig handelend objectief onderzoeksjournalistiek programma mocht van Zembla worden verwacht dat zij zich voldoende ervan had vergewist dat voor deze ernstige beschuldigingen voldoende steun in de feiten bestond voordat Zembla dit in haar Eerste Uitzending aldus zou openbaren. (...)

De rechtbank komt, op grond van al het vorenstaande, tot het oordeel dat Zembla niet met de van haar te verwachten zorgvuldigheid tegenover GIB/Bontrup heeft gehandeld door de door Biezeveld gedane uitlatingen over het opzettelijk plegen van strafbare feiten door GIB in de Eerste Uitzending op te nemen, zonder voldoende feitelijke basis en op de ongenueanceerde en onvoorwaardelijke wijze zoals Zembla dat heeft gedaan. Hiermee heeft Zembla GIB te lichtvaardig blootgesteld aan verdachtmaking van het plegen van strafbare feiten, zonder dat daarvoor een voldoende basis in de feiten bestond.

2. De rechtbank beveelt Zembla om binnen zeven dagen na betekening van dit vonnis op al haar webpagina's over de uitzending van 6 februari 2020 en in de montage van die uitzending – dit in een nieuwe alinea direct na de door Zembla al permanent geplaatste rectificatietekst over Biezeveld – permanent de hierna volgende rectificatietekst te plaatsen, op straffe van een dwangsom:

‘Rectificatieverplichting Zembla

De Rechtbank Den Haag heeft bij vonnis van 31 augustus 2022 geoordeeld dat Zembla onrechtmatig (want niet met de van Zembla te verwachten zorgvuldigheid) tegenover het bedrijf Graniet Import Benelux (ook handelend onder de naam Bontrup) heeft gehandeld door de door Gustaaf Biezeveld gedane uitspraken over het opzettelijk plegen van strafbare feiten door het bedrijf Bontrup in de uitzending van 6 februari 2020 op te nemen. Dit echter zonder voldoende feitelijke basis en op de ongenueanceerde en onvoorwaardelijke wijze zoals Zembla dat toen heeft gedaan. De rechtbank Den Haag heeft BNNVARA/Zembla bevolen deze rectificatie te plaatsen.’

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 31-08-2022

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2022:8625

Zaaknummer: C/09/618155 / HA ZA 21-843

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Omgevingsvergunning milieu/Papendrecht

Verweerder kon de aanvraag buiten behandeling laten vanwege het ontbreken van een m.e.r.-aanmeldnotitie. De door eiseres overgelegde notitie bevatte onvoldoende informatie om een m.e.r.-beoordeling op te baseren.

Casus

Eiseres heeft een aanvraag om een omgevingsvergunning voor het milieuneutraal veranderen van de inrichting en het handelen in strijd met de regels ruimtelijke ordening ingediend. De aanvraag heeft betrekking op het verhogen van de breekcapaciteit en doorzet van puin van 100.000 naar 300.000 ton per jaar.

Bij het primaire besluit heeft verweerder de aanvraag buiten behandeling gesteld, omdat eiseres bij de aanvraag geen besluit op een anmeldnotitie m.e.r.-beoordeling heeft gevoegd. Verweerder geeft aan dat hieraan eerst moet worden voldaan voordat de aanvraag om een omgevingsvergunning kan worden behandeld.

Volgens verweerder is eiseres in de notitie van eiseres van 19 maart 2021 niet op de hiervoor genoemde criteria ingegaan. In de notitie wordt slechts verwezen naar informatie uit de aanvraag en wordt in algemene zin beschreven wat de kenmerken van de situatie zijn na verhoging van de breekcapaciteit. Derhalve is onvoldoende onderbouwd dat er ten gevolge van de uitbreiding geen potentieel negatief milieueffect is. Gelet hierop is verweerder op grond van artikel 7.28, tweede lid, van de Wm overgegaan tot het buiten behandeling stellen van de aanvraag.

Rechtsvraag

Kon verweerder de aanvraag vanwege het ontbreken van een m.e.r.-aanmeldnotitie buiten behandeling stellen?

Uitspraak

Eiseres betwist niet dat de inrichting valt onder de categorie als omschreven onder kolom 1 van D 18.1 van de bijlage bij het Besluit m.e.r. Dat verweerder bij de eerder verleende vergunning(en) een andere beoordeling heeft gemaakt (uitgaande van recycling in plaats van verwijdering van afvalstoffen, die verweerder thans als misvatting beschouwt) kan er naar het oordeel van de rechtbank niet toe leiden dat verweerder bij de onderhavige wijzigingsaanvraag aan deze onjuiste conclusie zou moeten vasthouden. (...)

Verder stelt verweerder naar het oordeel van de rechtbank terecht dat, uitgaande van een vergroting van de jaarlijkse doorzet met 200.000 ton, er voor de gewijzigde situatie hoe dan ook een formele m.e.r.-beoordeling gemaakt moet worden en dat een vormvrije beoordeling niet aan de orde kan zijn. Bij het bepalen of sprake is van een geval als bedoeld in kolom 2 van categorie D 18.1 van Onderdeel D van de Bijlage bij het Besluit m.e.r. moet de toename van de jaarlijkse doorzet gedeeld worden door het aantal dagen dat de inrichting in werking is. Zie in dit verband eveneens de voornoemde Afdelingsuitspraak van 10 november 2010. In deze uitspraak wordt de capaciteit namelijk berekend door de jaarcapaciteit te bepalen en deze te delen door het aantal dagen dat de installatie in werking is. Dat leidt in dit geval tot de volgende berekening: 200.000 ton delen door 250 werkdagen is een toename van 800 ton per dag. Deze toename alleen al komt ruimschoots boven de drempel van de genoemde kolom 2. (...)

De rechtbank is in navolging van verweerder van oordeel dat als de puinbreker met dezelfde technische capaciteit substantieel meer afval zal verwijderen, voldoende aanleiding bestaat voor het oordeel dat deze wijziging nadelige gevolgen voor het milieu zou kunnen hebben.

Al het vorenstaande levert naar het oordeel van de rechtbank voldoende gronden op waarom een formele m.e.r.-beoordeling nodig is en dat door verweerder geen besluit kon worden genomen als bedoeld in artikel 7.17 van de Wm op basis van de aanmeldnotitie m.e.r.-beoordeling. Artikel 7.28, tweede lid, van de Wm verplicht om het besluit dat is genomen op grond van aanmeldnotitie m.e.r.-beoordeling bij de aanvraag te voegen. Artikel 7.28 van de Wm biedt verweerder daarbij geen beoordelingsruimte. Omdat dat besluit niet bij de vergunningaanvraag was gevoegd, heeft verweerder terecht de vergunningaanvraag buiten behandeling gelaten.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 21-07-2022

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2022:5941

Zaaknummer: ROT-22_00346

Wetsartikelen: 7.28 lid 2 Wm

RECHTSPRAAK

Maatwerkvoorschriften/Noord-Brabant

De verplichting om te beschikken over een altijd bereikbaar meldpunt voor klachten vindt geen grondslag in de BBT-conclusies voor afvalbehandeling. Deze verplichting is niet noodzakelijk ter bescherming van het milieu.

Casus

Omgevingsvergunning voor een bedrijf dat handelt in metaal, dat afkomstig is van metaalschroot dat ter plaatse wordt opgeslagen en verwerkt.

In voorschrift 1.5.1 van de vergunning wordt eiseres verplicht om, binnen zes maanden na inwerkingtreding van de omgevingsvergunning, te beschikken over:

- a. een altijd bereikbaar, telefonisch en/of elektronisch meldpunt voor klachten|
- b. een klachtenmanagementsysteem|
- c. een communicatieplan.

Volgens eiseres leidt onder meer dit voorschrift tot onnodige administratieve verplichtingen die niet proportioneel zijn.

Op grond van BBT-conclusie 12 voor afvalbehandeling (BBT 12) kan worden verlangd dat een geurbeheerplan wordt opgezet. Op grond van BBT-conclusie 17 (BBT 17) kan worden verlangd dat, als onderdeel van een milieubeheersysteem, een beheerplan voor geluid en trillingen wordt opgezet.

Rechtsvragen

1. Kan de verplichting om te beschikken over een klachtenmanagementsysteem en een communicatieplan worden gebaseerd op BBT 12 en 17 voor afvalbehandeling?

2. Kan de verplichting om te beschikken over een altijd bereikbaar meldpunt voor klachten worden gebaseerd op BBT 12 en 17 voor afvalbehandeling?

Uitspraak

1. Volgens het Uitvoeringsbesluit is BBT ter voorkoming of beperking van geuremissies (BBT 12) erop gericht om, als onderdeel van een milieubeheersysteem, een geurbeheerplan op te zetten, in te voeren en regelmatig te evalueren, dat onder andere een protocol voor de reactie op geconstateerde geurincidenten, bijvoorbeeld klachten, omvat. BBT ter voorkoming of beperking van geluids- en trillingsemissies (BBT 17) is erop gericht om, als onderdeel van een milieubeheersysteem, een beheerplan voor geluid en trillingen op te zetten, in te voeren en regelmatig te evalueren, dat onder andere een protocol voor de reactie op geconstateerde geluids- en trillingsincidenten, bijvoorbeeld klachten, omvat.

Eiseres kan, gelet hierop niet worden gevolgd in haar opvatting dat in BBT 12 en BBT 17 geen wettelijke grondslag kan worden gevonden voor het voorschrijven van een klachtenmanagementsysteem. Het geurbeheerplan en het beheerplan voor geluid en trillingen maken onderdeel uit van het milieubeheersysteem dat in BBT 1 is voorgeschreven. Van dit milieubeheersysteem maken procedures over communicatie deel uit. Ook voor het in voorschrift 1.5.1, onder c, voorgeschreven communicatieplan over klachten kan daarmee in BBT 12 en BBT 17 (in combinatie met BBT 1) een wettelijke grondslag worden gevonden.

2. De rechtbank vindt in BBT 12 en BBT 17 geen grondslag voor het voorschrijven van een altijd bereikbaar meldpunt voor klachten. (...)

De rechtbank acht het voorschrijven van een doorlopend bereikbaar meldpunt voor klachten bovendien onevenredig bezwarend, in aanmerking nemende dat verweerder zelf beschikt over een permanent bereikbaar meldpunt voor milieuklachten.

Het betoog van eiseres slaagt, voor zover het voorschrift 1.5.1, onder a, betreft.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 19-08-2022

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2022:3457

Zaaknummer: 21/1730

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Handhaving/Zuid-Holland

De door het bedrijf gehanteerde benaming ‘groenafval’ is aan te merken als een ‘gebruikelijke benaming’ als bedoeld in artikel 10.40 van de Wm.

Casus

Het college heeft aan Wagro, een groenrecyclingsbedrijf, een aantal lasten onder dwangsom opgelegd, waaronder de last om bij de acceptatie van afvalstoffen de juiste gebruikelijke benamingen en euralcodes te gebruiken.

Het college vermoedt dat Wagro in haar composteringsproces te veel stankgevoelig groenafval, zoals afval afkomstig uit kassen, gebruikt, maar stelt dat niet te kunnen controleren, omdat Wagro bij haar meldingen aan het Landelijk Meldpunt Afvalstoffen (LMA) de gebruikelijke benaming ‘groenafval’ hanteert voor alle groenafval. Daarom wenst het college dat Wagro het groenafval registreert en meldt onder een specifiekere benaming waaruit in ieder geval blijkt of het om stankgevoelig groenafval gaat. Het college stelt zich hierbij op het standpunt dat Wagro in strijd met artikel 10.40, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wet milieubeheer (Wm) handelt door alle groenafval als ‘groenafval’ aan te duiden.

Artikel 10.40, eerste lid, onder c, van de Wm bepaalt dat een persoon aan wie bedrijfsafvalstoffen of gevaarlijke afvalstoffen worden afgegeven, de gebruikelijke benaming en de hoeveelheid van de afvalstoffen moet melden.

Wagro stelt dat ‘groenafval’ een gebruikelijke benaming is voor het type afval dat zij als zodanig benoemt binnen het bedrijf. Het college heeft haar ten onrechte gelast om een specifiekere benaming te gebruiken.

Rechtsvraag

Wat moet worden verstaan onder ‘gebruikelijke benaming’ als bedoeld in artikel 10.40 van de Wm?

Uitspraak

Het begrip 'gebruikelijke benaming' is in de Wm niet gedefinieerd. Ook in de memorie van toelichting bij deze wet is niet toegelicht wat er onder gebruikelijke benaming moet worden verstaan. Uit de wet of de wetsgeschiedenis bij de Wm kan dus niet worden opgemaakt wat onder 'gebruikelijke benaming' als bedoeld in artikel 10.40 van de Wm moet worden verstaan. De Afdeling is van oordeel dat dit begrip in ieder geval moet worden uitgelegd in het kader waarvoor de betreffende bepaling is geschreven, en dat is het afvalstroombeheer. Deze bepaling is niet geschreven om gevolgen voor het milieu, in dit geval geur, van de afvalstoffen te reguleren. Daarvoor gelden op grond van de Wm en de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht afzonderlijke regels. Als het college het voor een goede controle van de (geurvoorschriften van de) voor de inrichting geldende omgevingsvergunning wenselijk acht dat Wagro het groenafval bij binnenkomst in de inrichting registreert overeenkomstig de in het geuronderzoek gebruikte benamingen, dan zal een handhavingsbesluit op de geldende omgevingsvergunning moeten worden gebaseerd.

Die wens kan geen reden zijn om aan het begrip 'gebruikelijke benaming' in artikel 10.40 van de Wm de door het college voorgestane invulling te geven. Uit de nota van toelichting bij het Besluit melden, welk besluit zijn grondslag vindt in artikel 10.41 van de Wm, kan worden opgemaakt dat bij het melden van de gebruikelijke benaming gebruik kan worden gemaakt van een benaming van de afvalstoffen die binnen het bedrijf gebruikelijk is. Wagro heeft onder andere ter zitting toegelicht dat zij als gebruikelijke benaming voor het groenafval binnen het bedrijf de benaming 'groenafval' hanteert. Het college heeft niet aannemelijk weten te maken dat Wagro andere gebruikelijke benamingen hanteert als het gaat om het registreren van afval dat aan haar wordt aangeboden.

De Afdeling komt tot de conclusie dat het college niet aannemelijk heeft gemaakt dat Wagro artikel 10.40 van de Wm overtreedt met de door haar gebruikte gebruikelijke benaming 'groenafval'.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 24-08-2022

ECLI: ECLI:NL:RVS:2022:2466

Zaaknummer: 202102800/1/R4

Wetsartikelen: 10.40 lid 1 onder c Wm

RECHTSPRAAK

Bestemmingsplan/Bergen

Het ten behoeve van het bestemmingsplan verrichte onderzoek naar een spuitzone bij bollenvelden is onvoldoende.

Casus

Het vastgestelde bestemmingsplan 'Voetbalcomplex Egmond aan Den Hoef en vrijkomende locaties' voorziet in een nieuw voetbalterrein in Egmond aan den Hoef. Het terrein is bedoeld als centrale fusielocatie voor de drie Egmondse voetbalverenigingen. Het terrein biedt ruimte voor vijf velden, een kantine met kleedruimtes en een tribune. De gronden voor het nieuwe complex zijn nu in gebruik voor bollenteelt. De huidige speelvelden van de drie verenigingen zullen worden opgegeven en als compensatie voor de op te geven bollenteeltgronden en voor de aanleg van natuur worden gebruikt.

Er is onder meer beroep ingesteld door LTO en een appellante die een bollenteeltbedrijf ten zuiden van het nieuwe terrein exploiteert. Zij voeren aan dat hun werkzaamheden (bollenteelt) door het nieuwe bestemmingsplan worden beperkt, omdat onvoldoende rekening is gehouden met de gevolgen voor de gebruikers van het nieuwe complex van het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen.

Rechtsvraag

Kan een rapport dat betrekking heeft op driftreductie door windhagen bij fruitboomgaarden ook worden gebruikt bij lage veldgewassen?

Uitspraak

In het deskundigenbericht is verder vermeld dat voor het rapport van SPA gebruik is gemaakt van het rapportnummer 610 van PRI uit 2015. In dat rapport uit 2015 is uitgegaan van onderzoek door Porskamp en anderen uit 1994. Dat onderzoek ging over het effect van windhagen rond fruitboomgaarden, en dus niet over driftreductie door windhagen rond lage veldgewassen, zoals in de nu voorliggende zaak het geval is. Voor het rapport PRI 610 is bij gebrek aan ander onderzoek naar de reductie door windhagen, primair gebruikgemaakt van

het onderzoek van Porskamp en anderen, aldus het deskundigenbericht. In het onderzoek van PRI is vermeld dat voor de beperking van het blootstellingsrisico bij bespuitingen van veldgewassen met veldspuiten ook gebruikgemaakt kan worden van het aangenomen driftreducerende effect van windhagen zoals die gebruikt worden rond boomgaarden. In het deskundigenbericht is vermeld dat hoewel dat standpunt op voorhand niet als onjuist bestempeld kan worden, de bevindingen van PRI over de driftreductie door windhagen gebaseerd op het onderzoek van Porskamp niet als voldoende robuust kan worden aangemerkt in het geval van veldbespuitingen. Voor zover het rapport PRI 610 aanvullend verwijst naar onderzoeken naar driftreductie door windhagen van Wenneker en anderen uit 2005 en Wenneker en Van de Zande uit 2008, is in het deskundigenbericht vermeld dat die onderzoeken betrekking hebben op driftdepositiereductie van windhagen en niet op driftbeperking naar de lucht. Gelet op deze conclusies in het deskundigenbericht, die de raad niet overtuigend heeft bestreden, overweegt de Afdeling dat de raad dit rapport niet ten grondslag heeft mogen leggen aan zijn beoordeling van de effecten van bestrijdingsmiddelen. Het besluit is in zoverre onvoldoende zorgvuldig voorbereid.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 24-08-2022

ECLI: ECLI:NL:RVS:2022:2481

Zaaknummer: 202006339/1/R1

Wetsartikelen: